

Desmemòria històrica

autor Gemma Martí
divendres, 09 març de 2007
Modificat el divendres, 09 març de 2007

Senyors, està clar que no els puc deixar sols ni cinc minuts, perquè embolica que fa fort. Sóc fora només quatre setmanes i la Vila ja entra dins la temuda espiral espaciotemporal (o hauria de dir directament dins un forat negre? No en teníem prou amb les jardineres?!). Coi, que només és dilluns i ja em foten el primer espant de la setmana! Innocent de mi, aquest matí, com cada dia, he entrat a la pàgina del Transversal Web (què voleu? Aquí a l'exili el saber noves de casa és quasi un deure patriòtic!) i m'he quedat astorada: "Ajuntament de Gràcia llueix un escut de Barcelona franquista";

Què coi hi feia un pendó de Barcelona franquista penjat d'un balcó? Se me'n refot bastant si era el de "Ajuntament de Gràcia, el de Barcelona o el de casa el veí! Es tracta d'una mena de regressió temporal? D'una broma de mal gust? D'un cigaló massa carregadet i mal paït? D'un caramel de Sant Medir llençat amb massa mala llet que ha impactat directament al cervell (el suposarem, un cop més, com a la mili el valor) d'un regidor, encarregat de manteniment, o qui sigui que en sigui el responsable? O d'una tocada de pebrots institucional per castigar el segrest de l'antic pendó?

Entrada, ara no dicutiré si el pendó de la ciutat de Barcelona ha de penjar o no del balcó de "Ajuntament de Gràcia (quien calla otorga que diuen), però el quec està clar és que el drap franquista no tocava. I aquí és on una pregunta: tan malament nem de calers? És que "Ajuntament, entestat com està en lluir banderetes (qualsevol excusa és bona per omplir el balcó, vés que algun dia no tinguem un disgust i el balcó els envii tots a pastar!) no podia comprar un pendó nou de trinca? Vaja, que en subvencions per a les associacions culturals del barri diria que no s'ho han pogut polir tot! Pel que fa als canvis de voreres i jardineres ja no ho tinc tan clar. El proper cop que reservin un tres per cent com a mesura preventiva per a possibles pendons desapareguts.

El fet és que un emblema preconstitucional ha participat de la festa de Sant Medir, quasi 32 anys després que el rabassut amb bigoti hagi dinyada, quan vivim en una més que instaurada democràcia (ho sento, no ho puc dir sense que se m'escapi un poc el riure). Així, senyors regidors, responsables de pendons, o pobre il·luminat que vas trobar la bandereta de marres allà on fós plena de pols... calia? Perquè posats a fer disbarats, el proper cop que algú extravii una bandera espanyola (sempre accidentalment, que encara m'acusaran d'apologia de vés a saber què!) que oneja a la Generalitat, al Palau Reial o al castell de Montjuïc, a falta de estanteria pengem una amb el pajaru de mal agüeru (que així ens estalviem uns calerons reciclant el fons de l'armari), i a vore què passa.

Perquè, senyors, ja en tenim prou i de sobres de memòries d'ameba i víctimes de Alzheimer històric, com per anar pel món amb aquests despistes! Encara ens queda molta feina a fer, abans de poder perdonar (que no oblidar) i, detallets com aquest del pendó no ajuden gaire a crear bona maror.